

”Bilder ur livet”

Hunden

av Mauritz Henriksson (2008)

Under en av mina resor med bussen, kan jag redan på avstånd se en hållplats. Och att där står en person och väntar. Allt eftersom jag närmar mig, kan jag, i tur och ordning, avgöra att det sitter en hund bredvid personen, att personen är en man, och att hunden är en boxer. En fullvuxen boxer. En vanlig, brun, fullvuxen boxer.

Mannen har tydligen varken sett eller hört att jag närmar mig. Det är först när hunden reser sig som han reagerar. Han rycker till, böjer sig ner, och börjar fixa med något vid sina fötter. Jag ser att det är en väska av något slag. Först tror jag att han letar efter färdbevis eller plånbok.

Detta hände på den tiden när man fick betala för att ta hund med sig på bussen. Jag minns inte vad hundbiljett kostade vid just det här tillfället. Troligtvis låg priset vid ca tre kronor. Sedan fick hunden åka buss i tre timmar.

Väskan som mannen stod och fixade med var av typen bag. Inte den avlånga, sladdriga, typen som sportmänniskor släpar sin utrustning i. Nej, det var den äldre modellen. Oval i botten och rätt höga sidor.

Jag hade inte värre bråttom än jag kunde vänta tills han hittat sitt färdbevis. Men ganska snart förstod jag vad som var på gång. Mannen skulle sätta ner hunden i väskan.

Reglerna var nämligen sådana att om man hade sin ”lilla” hund i en väska på knät, behövde man inte betala för den.

Därför skulle mannen sätta ner sin hund i en bag, innan han gick ombord på bussen. En vanlig, brun, fullvuxen boxer.

Om man, rent teoretiskt alltså, kunde omvandla hundens sammanlagda volym till vatten, är det kanske, men bara kanske, möjligt att den volymen vatten hade fått plats i bagen. Vatten fyller ju varje skrymsle i en behållare. Men en levande hund fyller inte varje skrymsle i en behållare. Absolut inte en fullvuxen boxer. Som inte vill ”hållas” ner i en bag. Den här hunden ville inte det.

En videokamera hade varit ett utmärkt hjälpmedel för att dokumentera det som sedan hände.

Mannen hade nu fixat bagen så att den står still, och öppningen så vid som möjligt. Han kopplar ett grepp med ena armen om hundens bröstorg. När han lyfter kommer hundens bakben att hänga, nästan, rakt ner. Bara nästan. Det visar sig att hunden styr det ena benet lite åt sidan. När mannen försöker ”hålla” ner hunden i bagen hamnar det benet utanför. Bagen faller ihop.

Mannen ställer tillbaka hunden på marken, och rättar till bagen igen.

Nytt försök. Den här gången med andra armen under hundens bröstorg. Hundens andra bakben utanför bagen. Bagen faller ihop. Igen.

Det är möjligt att man hade fått ner en tax, eller annan liten hund i väskan. Men absolut inte en boxer.

Alla har säkert sett en hund skämmas. Den här hunden skämdes nånting alldeles förskräckligt. Hundens ögon bad om hjälp. Fel! Ögonen ” bad på sina bara knä`n”.

Medan mannen fixar väskan, och förbereder ett tredje försök, stämplar jag ut en hundbiljett. Det markerades med att man satte stämpeln diagonalt över biljetten.

När han för tredje gången lyfter upp hunden, säger jag till honom att ”- jag har stämplat ut en biljett. Jag bjuder din hund på den här resan.”

Om mannen kände sig rikare på min bekostnad, så bjuder jag gärna på det också. Hundens skamsna blick skiftade snabbt över till något som jag tolkade som tacksamhet.

Eller var det något som jag inbillade mig??